

UCHWAŁA NR III/26/2015
RADY POWIATU W ŻNINIE
z dnia 20 lutego 2015 r.

w sprawie przyjęcia Powiatowego Programu Rozwoju Pieczy
Zastępczej na lata 2015-2017

Na podstawie art. 4 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2013 r., poz. 595 z późn. zm.¹⁾) oraz art. 180 pkt 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz. U. z 2013 r. poz.135 z późn. zm.²⁾)

uchwała się, co następuje:

§ 1. Przyjmuje się Powiatowy Program Rozwoju Pieczy Zastępczej na lata 2015-2017 stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Powiatu i Dyrektorowi Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Żninie.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia z mocą obowiązującą od 1 stycznia 2015r.

Przewodniczący Rady
Józefa Blajet

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 645 oraz z 2014 r. poz. 379 i poz. 1072

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone Dz. U. z 2013r. poz. 154, poz. 866 i poz.1650 oraz z 2014r., poz. 619 i poz. 1188

Uzasadnienie

Od 1 stycznia 2012 r. zgodnie z art. 180 pkt 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej do zadań własnych powiatu należy opracowanie i realizacja trzyletnich powiatowych programów rozwoju pieczy zastępczej. W związku z tym, że poprzedni program obowiązywał do dnia 31.12.2014r. zachodzi konieczność przyjęcia do realizacji Powiatowego Programu Rozwoju Pieczy Zastępczej na kolejne lata 2015-2017. Celem programu jest stworzenie zintegrowanych działań różnych instytucji nakierowanych na rodziny zastępcze i przebywające w nich dzieci, ale także na wsparcie rodzin biologicznych i podejmowanie działań umożliwiających powrót dzieci do domu rodzinnego. Program ma charakter poszerzający i uzupełniający istniejące już formy pomocy świadczone przez Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Żninie rodzinom zastępczym oraz usamodzielnianym wychowankom i wychodzi naprzeciw ich potrzebom.

W związku z powyższym podjęcie uchwały jest w pełni uzasadnione.

M.Z./M.Z.

Przewodniczący Rady
Józefa Błajet

Załącznik
do uchwały nr III/26/2015
Rady Powiatu w Żninie
z dnia 20 lutego 2015 r.

POWIATOWE CENTRUM POMOCY
RODZINIE w ŻNINIE

POWIATOWY PROGRAM ROZWOJU
PIECZY ZASTĘPCZEJ NA LATA 2015 – 2017

Podstawa prawna: art. 180 pkt 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 roku o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz. U. z 2013 r., poz.135 z późn. zm.)

Spis treści:

1. Wstęp
2. Dane statystyczne
3. Cel Powiatowego Programu Rozwoju Pieczy Zastępczej
4. Zadania do realizacji
 - 4.1. Promocja
 - 4.2. Edukacja
 - 4.3. Poradnictwo
5. Realizatorzy Programu
6. Koszty i nakłady na realizację Programu oraz źródła finansowania
7. Monitorowanie oraz ewaluacja programu
8. Zakończenie

1. Wstęp

Ustawa z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz. U. z 2013r., poz. 135 z późn. zm.) w art. 180 nałożyła na powiaty obowiązek opracowania oraz realizacji 3 – letnich programów rozwoju pieczy zastępczej. Pierwszy taki program został opracowany i przyjęty Uchwałą Nr XIV/102/2012 Rady Powiatu w Żninie z dnia 27 stycznia 2012 roku w sprawie przyjęcia Powiatowego Programu Rozwoju Pieczy Zastępczej na lata 2012 – 2014.

Podczas realizacji zapisów ustawy wychodziły jej „błędy i nieścisłości”, co było podstawą do wprowadzania przez ustawodawcę kolejnych zmian. Żadna z nich nie zwolniła samorządu powiatowego od opracowania kolejnych programów tj. programu na lata 2015 – 2017. Bogatsi o doświadczenia ubiegłych lat w zakresie funkcjonowania zapisów ustawy przedstawiamy kolejne opracowanie zawierające konieczne w tym zakresie informacje i zagadnienia oraz zapisy stanowiące wytyczne do dalszego działania w zakresie zabezpieczania potrzeb dzieci pozbawionych ciepła ogniska domowego oraz działań na rzecz wspierania rodziny.

Ustawa już w swoim tytule ustawia hierarchię zagadnień. Na pierwszym miejscu stawia wspieranie rodziny w przezwyciężaniu trudności w wypełnianiu funkcji opiekuńczo – wychowawczych, a dopiero gdy pomoc jest nieskuteczna, określa zasady systemu pieczy zastępczej postrzeganego jako działania powołanych do tego instytucji, w celu zapewnienia c z a s o w e j opieki i wychowania, dzieciom tego pozbawionym. Zatem podstawowym założeniem w tym zakresie powinny być takie działania, które w efekcie końcowym doprowadzą do powrotu dzieci do prawidłowo funkcjonującego domu rodzinnego. Wskazania zapisów ustawy dają całą gamę narzędzi oraz wskazują sposoby i regulacje do tego, aby działania obejmujące całe spektrum problemów dzieci i rodziny objąć całością oddziaływań w tym samym czasie, tzn. aby praca odbywała się jednocześnie ze wszystkimi stronami biorącymi udział w danej sytuacji. I choć literalnie całość wydaje się

spójna, to jednak zastosowanie bezpośrednio w życiu już nie jest takie proste i oczywiste.

Ustawodawca zapisami zawartymi w omawianym akcie prawnym, zgodnie z „podziałem” ważności zagadnień, podzielił także kompetencje poszczególnych samorządów zgodnie z potrzebami mieszkańców: pierwsze i podstawowe zagadnienia, osoby i rodziny potrzebujące mają szansę załatwić w najbliższym samorządzie czyli w gminie. Na gminie także spoczywa obowiązek zatroszczenia się i pomocy tym rodzinom, które o ową pomoc zgłaszają się same lub są zgłoszone z powodu dysfunkcji przez inne jednostki czy instytucje, a także przez osoby prywatne, np. sąsiadów. Ciężar działań i odpowiedzialności gminy w tym zakresie jest wielki: sposób skoordynowania pomocy w każdym występującym zakresie jest szansą na „wyciągnięcie” rodziny ze stanu zagrażającego dalszej destrukcji oraz przywróceniu do takiego poziomu, który pozwoli wszystkim jej członkom żyć na godnym i prawidłowym poziomie ze szczególnym uwzględnieniem dobra dziecka, rozumianego jako osiągnięcie takiego poziomu, aby miało ono szansę na prawidłowy rozwój w poczuciu bezpieczeństwa i ciepła rodzinnego. Jest to najważniejsza sfera działań, gdyż zachwiane, niewydolne, a czasem nawet brutalne i niemoralne środowisko wychowywania dziecka, wprowadza w jego rozwój takie zaburzenia, których nie jest w stanie do końca życia żadna terapia wyeliminować, co powoduje z kolei, że stają się one niegojącymi się ranami na całe życie i mają ogromny wpływ nie tylko na życie samego człowieka jako jednostki, ale także na jego przyszłe decyzje i postępowanie w ramach własnej rodziny, a tym samym i działań podejmowanych przy wychowywaniu swoich dzieci. Traumatyczne przeżycia trwale umiejscowione w człowieku i mające ogromny wpływ na jego działania są czynnikiem mocno wpływającym na przekazywanie, a tym samym powielanie nieprawidłowości przez kolejne pokolenia, co tworzy prosty mechanizm dziedziczenia owej prologi. Zatem im większa skuteczność działań służb samorządu gminnego w zakresie pomocy, tym większa szansa na niedopuszczenie do zaistnienia poważnych czynników destrukcyjnych w danym środowisku. W przypadku zaistnienia w tym zakresie nieprawidłowości odpowiednie działania, choć może nie zawsze zniwelują już zaistniałe

szkody, to na pewno mogą zapobiec ich rozwojowi i bardzo niebezpiecznemu zjawisku wyżej omawianego dziedziczenia.

Kolejnym czynnikiem jest czynnik ekonomiczny, w obecnych czasach bardzo ważny i konieczny do zauważenia. Jest kilka płaszczyzn ważnych w tym zakresie, o których należy tutaj wspomnieć. Pierwszym z nich jest zapis w art. 191 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 roku o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz. U. z 2013 roku, poz. 135 z późn. zm.), który określa zasady finansowania przez gminy kosztów pobytu dzieci w pieczy zastępczej. Zgodnie z zapisami pokrywanie kosztów obejmuje 10% w pierwszym, 30% w drugim i 50% w trzecim i dalszych latach pobytu dzieci w pieczy. Pozostałe koszty pokrywa powiat z którego dzieci pochodzą. Nie jest to dobre rozwiązanie gdyż – w moim przekonaniu – za pobyt dziecka w pieczy całą kwotę należności winna ponosić gmina z której dziecko pochodzi. Dla przykładu: umieszczenie w pieczy zastępczej np. 3 dzieci w placówce opiekuńczo-wychowawczej, przy założeniu kwoty 3.500 zł jako kosztu miesięcznego generuje następujące koszty dla poszczególnych jednostek samorządu:

Ilość dzieci/całkowity koszt pobytu	Czas pobytu	Koszt samorządu gminy	Koszt samorządu powiatu
Troje dzieci/126.000 zł	Pierwszy rok	12.600 zł	113.400 zł
j. w	Drugi rok	37.800 zł	88.200 zł
j. w	Trzeci rok	63.000 zł	63.000 zł
j. w	Czwarty rok	63.000 zł	63.000 zł
j. w	Piąty rok	63.000 zł	63.000 zł

Jak z powyższego zestawienia widać po 5-cio letnim pobycie trójki dzieci w pieczy zastępczej całkowity koszt dla gminy pochodzenia dziecka to kwota 239.400 zł, a dla powiatu to kwota 390.600 zł. Kwota 151.200 zł (różnica) jest w tym okresie obciążeniem dla realizatora pieczy zastępczej. W powyższym przykładzie nie wzięto pod uwagę podwyżek, czyli założono jednakowy koszt utrzymania na wszystkie analizowane lata. Można się zastanawiać nad zasadnością takiego podziału, ale z uzyskaniem odpowiedzi będzie kłopot, gdyż tak naprawdę nie ma na to wyjaśnienia logicznego. Analogicznie można by

podać jako przykład finansowanie pobytu osób w domach pomocy społecznej, gdzie całość kosztów pokrywa gmina pochodzenia osoby kierowanej do dps-u. Zatem w interesie gminy jest podjęcie działań, aby dana osoba jak najdłużej pozostała w swoim środowisku, oczywiście przy odpowiednim zabezpieczeniu wszystkich warunków godnego życia, co w każdym przypadku jest lepsze dla danej osoby i znacznie tańsze dla gminy.

2. Dane statystyczne

- Liczba ludności w latach 2012 – 2013

Lp.	Wiek / lata	2012	2013
1.	Wiek przedprodukcyjny	13.985	13.773
2.	Wiek produkcyjny	45.537	45.123
3.	Wiek poprodukcyjny	11.435	11.896
4.	Razem	70.957	70.792

Wiek przedprodukcyjny obejmuje dzieci i młodzież do 17 roku życia, a piecza odnosi się do dzieci do 18 roku życia oraz do 25 roku, gdy kontynuują naukę i pozostają jako dorośli wychowankowie. Zatem nie da się precyzyjnie na podstawie posiadanych danych określić procentowego udziału dzieci w pieczy do ogólnej liczby dzieci w naszym Powiecie. Ponieważ dzieci w pieczy z terenu Powiatu Żnińskiego jest 155, szacunkowo można przyjąć, że jest to około 1,2%. Można zastanawiać się czy to dużo czy mało, ale jedno nie ulega wątpliwości: dzieci skierowane do pieczy są bardzo „poturbowane” przez los i mają małe szanse na powroty do domów rodzinnych oraz na przyszłe wsparcie przy usamodzielnianiu.

- Rodziny zastępcze w Powiecie Żnińskim

L.p.	Rok	Rodziny spokrewnione	Liczba dzieci	Rodziny niezawodowe	Liczba dzieci	Rodziny razem	Liczba dzieci razem
1.	2012	30	46	33	49	63	95
2.	2013	30	47	37	47	67	94
3	2014	32	51	32	41	64	92

Liczba rodzin i dzieci w tych rodzinach w Powiecie Żnińskim utrzymuje się w zasadzie na stałym poziomie. Oznacza to, że na miejsce usamodzielnianych dzieci do rodzin trafiają na podstawie postanowień sądów kolejne, ale nie ma w tym zakresie wzmożonego przyrostu.

- Umieszczenia w rodzinach zastępczych i placówkach opiekuńczo – wychowawczych

Liczba dzieci/rok	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	Razem
umieszczone w placówkach	5	3	0	3	9	19	12	51
umieszczone w rodzinach	5	7	12	7	26	16	9	82
Razem	10	10	12	10	35	35	21	133

Jak wynika z powyższych danych od roku 2012 widoczny jest wzrost liczby dzieci umieszczanych w pieczy. Można to powiązać z okresem „wyjścia” opieki z ustawy o pomocy społecznej i początkiem funkcjonowania ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej. Rok 2014 to w zasadzie 3 rok funkcjonowania stanowiska asystenta rodziny w gminach. Mniejsza liczba dzieci umieszczona w pieczy może być także wskaźnikiem efektywności pracy asystentów w rodzinach na szczeblu gminy.

- Usamodzielnienia wychowanków rodzin zastępczych i placówek opiekuńczo- wychowawczych na terenie Powiatu Żnińskiego

Liczba dzieci/rok	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	Razem
Usamodzielnieni w placówkach	3	5	3	4	2	3	1	21
Usamodzielnieni w rodzinach	9	9	11	7	1	4	5	46
Razem	12	14	14	11	3	7	6	67

Powyższe zestawienie analizowane razem z zestawieniem (poprzednim) pokazującym umieszczenia w rodzinach i placówkach

wskazuje na duże różnice na przestrzeni 7 lat w liczbie dzieci usamodzielnianych i przyjmowanych do pieczy. W tym samym okresie przyjęto 133 dzieci a usamodzielniono 67 czyli połowę. Taka sytuacja jest wskazaniem na konieczność przygotowywania miejsc dla dzieci, które w szybszym tempie wchodzi do pieczy niż z niej wychodzą. Jest to także wskazanie, przy braku kandydatów na rodziny zastępcze, do szukania innych form zabezpieczania dzieci w ramach pieczy. Najlepszym rozwiązaniem byłoby tworzenie 14-osobowych małych domów dziecka. Przemawia za tym także fakt, iż od 2020 roku tylko takie formy będą możliwe do realizacji zgodnie z obowiązującym w chwili obecnej prawem.

- Usamodzielnianie wychowanków rodzin zastępczych i placówek opiekuńczo-wychowawczych w Powiecie Żnińskim.

L.p.	Świadczenie/rok	2012	2013	2014
1.	Na kontynuowanie nauki w rodzinach zastępczych	16	21	17
2.	Na kontynuowanie nauki w placówkach	12	9	12
3.	Na kontynuowanie nauki w MOS-ach	5	6	7
4.	Usamodzielnienie w rodzinach	2	4 w tym 3 na kontynuowanie	5 w tym 2 na kontynuowanie
5.	Usamodzielnienia w placówkach	3	1 i korzysta na kontynuowanie	1
6.	Usamodzielnienia w MOS-ach	0	0	1 i korzysta na kontynuowanie
7.	Pomoc na zagospodarowanie w rodzinach	4 w tym jedna na kontynuowanie	6 w tym 3 na kontynuowanie	1
8.	Pomoc na zagospodarowanie w placówkach	1	4 w tym 2 na kontynuowanie	4 w tym 2 na kontynuowanie
9.	Pomoc na zagospodarowanie w MOS-ach*	0	1 w tym na kontynuowanie	1 i korzysta na kontynuowanie

*MOS Młodzieżowe ośrodki szkolne, szkolno-wychowawcze ,itp.

Usamodzielniony wychowanek rodziny zastępczej i placówki opiekuńczo-wychowawczej może otrzymać w zależności od sytuacji pomoc na kontynuowanie nauki, kwotę na usamodzielnienie oraz kwotę na zagospodarowanie. Ostatnie dwa świadczenia wypłacane są najczęściej gdy wychowanek w pełni wchodzi w samodzielne życie, a więc po zakończeniu edukacji. Są jednak przypadki, gdy ze względu na sytuację w jakiej się znajduje (brak możliwości pomocy od kogokolwiek) świadczenie jest mu wypłacane wcześniej, zgodnie z planem usamodzielniania.

3. Cel Powiatowego Programu Rozwoju Pieczy Zastępczej.

Podstawowym celem Programu jest wypracowanie założeń i ukierunkowanie działań tak, aby w najbardziej możliwym do przewidzenia zakresie przygotować bazę dla dzieci i młodzieży kierowanych do pieczy zastępczej. Nie jest to sprawa prosta gdyż w zasadzie nie ma stałych czynników mających wpływ na potrzeby w tym zakresie: nie jesteśmy w stanie określić liczby dzieci dla których miejscem pobytu po postanowieniu sądu będzie jedna z form zabezpieczenia w pieczy. Z drugiej zaś strony nie można „czekać na sytuację”, gdyż taki stan może spowodować niemożność pomocy w krytycznej sytuacji. Odnosi się to do zabezpieczenia np. licznego rodzeństwa.

4. Zadania do zrealizowania

4.1. Promocja

Promowanie rodziny – jak w poprzednich latach podejmowanie z gminami działań promujących wartość rodziny, jej ważność w życiu każdego człowieka od urodzenia po kres życia poprzez organizowanie wszelkiego rodzaju imprez integracyjnych, spotkań panelowych i warsztatowych. Terminy, zakres i tematyka zostają określone każdorazowo z poszczególnymi gminami zgodnie z występującą potrzebą lub okolicznością.

Promowanie rodzinnych form pieczy zastępczej - pozyskiwanie kandydatów do pełnienia roli rodziny zastępczej. Prezentowanie tej formy jako najlepszej alternatywy w przypadku niewydolności rodziny biologicznej w procesie opieki i wychowania własnych dzieci.

Zadania promowania tych zagadnień należy traktować jako zadanie ciągłe, oparte na współdziałaniu z każdym samorządem przy wszelkich ku temu pojawiających się możliwościach.

4.2. Edukacja

Specjalistyczne szkolenia dla rodzin zastępczych oraz kandydatów na rodziny zastępcze – ich celem jest podnoszenie kwalifikacji opiekuńczo – wychowawczych już funkcjonujących rodzin oraz szkolenie rodzin, które zgłosiły chęć pełnienia tej funkcji. Szkolenia te obejmują poza podstawami wiedzy z zakresu opieki i wychowania, także zagadnienia związane z rozwiązywaniem sytuacji konfliktowych, trudnych stanów dla dziecka ze względu na poprzednie jego doświadczenia, kształtowaniem prawidłowego stosunku do rodziny biologicznej oraz budowaniem zaufania do świata ludzi dorosłych poprzez kształtowanie prawidłowych emocji i zrozumienia. Ważnym jest także posiadanie przez rodziny zastępcze świadomości ważności ich roli w przygotowywaniu młodych ludzi do samodzielnego życia.

Spotkania, warsztaty oraz inne formy oddziaływań dla dzieci i młodzieży objętej pomocą pieczy zastępczej – działania mają na celu pobudzanie, utrwalanie i przyjmowanie jako podstawy wszystkich wartości niezbędnych w dorosłym życiu. Obejmują one także te działania, które w przeszłości, w związku z negatywnymi wpływami ówczesnego środowiska, stały się złymi nawykami lub zachowaniami negatywnymi z braku wiedzy i pozytywnych wzorców. W miarę występujących potrzeb obejmują one indywidualne spotkania, konsultacje z psychologiem lub innym specjalistą w określonej dziedzinie zgodnie z potrzebą danego małoletniego.

4.3. Poradnictwo

Specjalistyczne poradnictwo psychologiczne i prawne – poradnictwo udzielane rodzinom zastępczym w celu rozwiązywania problemów opiekuńczo – wychowawczych. Odbywa się w formie bezpłatnej i realizowane jest przez Poradnię Psychologiczno – Pedagogiczną w Żninie, psychologa. Porad prawnych udziela prawnik zatrudniony w PCPR w Żninie. Poradnictwem oraz wspomaganie zajmują się także koordynatorzy w liczbie 2 etaty, zatrudnieni w PCPR w Żninie. W przypadku wystąpienia konieczności konsultacji u innych specjalistów osoby tego wymagające otrzymują pomoc w poszukiwaniu oraz dotarciu do danego fachowca. Poradnia - wsparcie w zakresie dydaktycznym, diagnozowanie dzieci i młodzieży z trudnościami w nauce, pomoc logopedyczna.

Wsparcie procesu usamodzielniania wychowanków – zakup wyposażenia mieszkań i pomocy naukowych – to działania wspierające usamodzielniających się wychowanków. Proces usamodzielniania uszczegółowiony jest w Indywidualnym Programie Usamodzielniania i obejmuje także pomoc w zorganizowaniu możliwie najlepszych warunków wchodzenia w życie dorosłe młodych ludzi opuszczających pieczę zastępczą. Obejmuje to także pomoc w zakupieniu podstawowych sprzętów gospodarstwa domowego oraz w przypadku kontynuowania nauki – pomocy naukowych.

Monitorowanie funkcjonowania systemu pieczy zastępczej Powiatu Żnińskiego i jego stała modyfikacja zgodnie z ujawniającymi się potrzebami – dostosowywanie działań służb samorządowych do pojawiających się potrzeb w zakresie pieczy zastępczej oraz podejmowanie innych, koniecznych przedsięwzięć w celu zapewnienia dobrego poziomu wychowania i opieki dla dzieci pozbawionych ciepła rodzinnego. Wiele scenariuszy pisze samo życie: pojawiające nieprzewidywalne sytuacje wymuszają gotowość do działań, których w procesie przygotowawczym nie można było przewidzieć.

Limit rodzin zastępczych – utrzymuje się, że limit rodzin zastępczych na każdy rok będzie wynosił 3 rodziny. Należy w tym momencie zauważyć,

że ilość rodzin konieczna do zabezpieczenia losu dzieci poprzez umieszczenie w pieczy jest nie do przewidzenia. Ważnym elementem jest także chęć podjęcia takich działań przez rodziny, tzn. czy będą zgłaszały się rodziny chcące pełnić funkcje rodzin zastępczych.

5. Realizatorzy programu

Realizatorem programu jest Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Żninie współpracujące z wszystkimi jednostkami działającymi na rzecz dobra dziecka.

6. Koszty i nakłady na realizowanie Programu oraz źródła finansowania

Nakłady na realizowanie Programu są określane wysokością kosztów zatrudnienia dodatkowych pracowników, wysokością świadczeń obligatoryjnych i fakultatywnych przewidzianych zapisami ustawowymi oraz zakresem świadczeń wypłacanych osobom usamodzielniającym się. Możliwe jest tylko szacunkowe określenie kwot gdyż nie ma możliwości precyzyjnego określenia liczby dzieci i młodzieży kwalifikującej się w danym roku do określonego rodzaju pomocy. Każdorazowo kwota określana jest w budżecie Powiatu Żnińskiego w rozbiciu na poszczególne działania. Pozyskiwane są także środki z innych źródeł w miarę pojawiających się możliwości. Głównym źródłem finansowania zadań zawartych w programie jest budżet Powiatu Żnińskiego.

7. Monitorowanie i ewaluacja programu

Do realizacji zadań z zakresu pieczy powołane jest Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Żninie, któremu powierzono zadania organizatora pieczy zastępczej. Zatem to PCPR prowadzi monitorowanie i ewaluację tego Programu. Należy tutaj zauważyć, że ogromne znaczenie w tych działaniach mają samorządy gminne i ich praca w obrębie rodzin zagrożonych wykluczeniem społecznym

i niewydolnych w sferach opiekuńczych i wychowawczych. Dobra praca asystentów rodziny ma bezpośrednie przełożenie na ilość dzieci kierowanych do pieczy. Dosłownie rzeczy nazywając: im efektywniejsza praca w gminach tym mniejsza potrzeba rozwoju pieczy w powiecie. W ostatnich latach można zauważyć zmniejszenie się liczby dzieci umieszczonych w pieczy, co jest wynikiem dobrej pracy asystentów rodziny w poszczególnych gminach.

8. Zakończenie

Okres funkcjonowania nowych regulacji prawnych zawartych w ustawie z dnia 9 czerwca 2011 roku o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej pokazuje, że podjęty kierunek jest prawidłowy i przynosi jasno widoczne korzyści dla naszych najmłodszych obywateli. Jest rzeczą bezsporną, że najlepszym środowiskiem wychowania dziecka jest jego rodzina biologiczna. Zatem wskazane i prowadzone działania w kierunku jej wzmocnienia i pomocy w przezwyciężeniu zaistniałych kryzysów są prawidłowe i efektywne. Nie należy także pomijać faktu, że w ogólnym rozrachunku takie działania są o wiele tańsze niż koszty pobytu dziecka w pieczy. Założeniem działań w sytuacji, gdy odebranie dziecka rodzinie biologicznej staje się koniecznością, jest doprowadzenie do takiego stanu rodziny aby to dziecko mogło na jej łono wrócić. Ten okres funkcjonowania ustawy wskazał także, iż działania asystenta rodziny konieczne są także w sytuacji, gdy dzieci trafiają do pieczy. Pozostawienie rodziców bez tego wsparcia powoduje wzrost prawdopodobieństwa, że nie podejmie ona działań naprawczych dla siebie, a tym samym nie będzie działała w kierunku takiej poprawy swojej świadomości i sytuacji życiowej aby powrót dziecka był możliwy.

**Przewodniczący Rady
Józefa Blajet**